

hvor ogsaa Finansminister Brun var til Stede, og spiste til Aften. Jeg erindrer da, at jeg har sagt til Finansminister Brun noget saadant som: Hvad vil De nu gøre ved Hald, vil De beholde ham? Dertil svarede han: Ja, det tror jeg. Og jeg bemærkede saa: Ja, De synes vel det er Synd andet, det gaar jo ofte saadan, at de smaa Tyve hænger man op, og de store lader man løbe. Dertil indskrænker den Pession sig, som jeg har øvet paa Finansminister Brun, og den tror jeg, jeg kan være bekendt.

Jeg vil dog forvare mig imod, at jeg har sigtet Hr. Hald ved den Lejlighed for at være Tyv. Man skal være forsigtig. Men hvad jeg har ment med de store Tyve, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Derom kunne ærede Medlemmer tro, hvad de ville.

Det var, hvad der angaar Hald. Jeg vil nu henstille til det høje Ting, hvis disse Forklaringer synes ærede Medlemmer nogenlunde fyldestgørende, at de nu lade Hr. Hald hvile i Fred og ikke røre ved en Sag, som jeg oprigtig talt ikke synes er saa mange Ord værd. Jeg har haft en Undskyldning for dem, jeg kunde ikke lade det ærede Medlems Udtalelser være ubesvarede.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) gav mig Anvisning paa en hel Mængde Skatter, som han mente, jeg kunde anvende. Jeg har allerede sagt, at til nye Skatter vil Ministeriet ikke gaa. Det er ikke Tiden til nye Skatter, og jeg er fuldstændig overbevist om, at Ministeriet vil ikke sidde saa længe, at det Spørgsmaal nogen Sinde vil komme til Overvejelse i Ministeriet. Jeg kan derfor ikke gaa ind paa de Anvisninger, det ærede Medlem fra Slagelse gav. Jeg tror heller ikke, mange af dem betød stort. Den af dem, der kunde betyde noget, var Spiritusskatten, men der har man den store Vanskelighed, som han og andre ærede Medlemmer ikke kunne komme ud over, at de tænke nærmest paa den Skat som en moralsk Skat. Ville vi gaa moralsk til Værks her, er der ikke andet at gøre end at nedlægge Forbud mod Spiritusdrikning. Det kan jeg forstaa. Jeg er ikke selv nogen stor Ven af Spiritus, for mig kunne de gøre, hvad de ville. Det er den eneste

mulige Maade, de i Virkeligheden her paa praktisk Maade kunne anvende Moralen, men det vil sige, at til at begynde med vil Staten tabe 10 Mill. Kr. i Indtægt paa Finansloven, og jeg skulde tvivle om, at der findes nogen Finansminister, der glat væk gik ind paa dette, og jeg skulde tvivle om, at Tinget vilde gaa med til at stryge 10 Mill. Kr. af de Indtægter, vi have paa Finansloven. Men at beskattes Spiritus yderligere, end alt er sket, tror jeg ikke nogen Finansminister i Øjeblikket gaar med til. Det er dog en Skat paa Forbruget, det er dog en Skat paa Fattigmand, det kan man ikke komme bort fra, og jeg mener, at man ikke paa nogen Maade skal gaa med dertil.

Det ærede Medlem anser det for Luksusskat. Og han vil da ogsaa have Skat paa Teaterbilletter og lignende. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er en Skat paa dem i Form af en Fattigskat til Kommunen. Nu skulde der altsaa lægges en Dobbeltkat derpaa. Jeg kan svare over en Bank, at til nye Skatter gaar Ministeriet ikke med, heller ikke til en Skat paa Cykler og Automobile. Det vilde være højst forkasteligt i Øjeblikket at lægge en Skat paa Cykler af den Grund, at Cyklen er bleven til almindelig Brug for alle Klasser her i Landet. Og just i dette Øjeblik at gaa til en Skat paa Automobile er saa meget mere urigtigt, som man efter min Mening maa ønske, at der gøres saa faa Indskrænkninger som muligt i den Udvikling, som der sikkert er paa dette Omraade. En anden Sag er, at da man ophævede Petroleumsaftigten, gjorde man i Virkeligheden derved Automobildriften billigere, idet Benzin blev fri, og det var maaske en lidt for stærk Konsekvens af selve Ophævelsen af Skatten.

Saa har jeg et Par Ord til det ærede Medlem fra Ribe (Brosen). Han talte om, at Grænsegendarmerikorpset skulde gøres billigere eller helt ophæves. Det er underligt at høre dette, thi der er netop i Aar foreslaaet en Nedgang af 14,000 Kr. for Gendarmerikorpset. Det sker paa den Maade, at Posterne ikke besættes, naar de blive vakante; paa den Maade kan Gendarmerikorpset efterhaanden indskrænkes. Dernæst sagde det ærede Med-